

ילדה כושית מאי בראבאדוס

התפשטה בערב הפנינג סוער

קיש כושית ליום ההולדת

טיו זול כי אם בהפנינג אמנותי אמיתי. ופאט, ילדת אייבראבאדוס, חניכת ה' גרינג'ויליג' של ניריורק, מוכנה בשביל אמנות לעשות הכל.

פאט קאיג'ה לא היתה חשפנית מימיה. גם כשהציע לה שמעון לוי, כוריאוגרף מופעי מועדון-טיפאניס, להתפשט, היה ברור לשניהם כי המדובר איננו בסריפר

שדים שחורים כתוספת חנים

את רעיון ההפנינג יום לוי כדי לי- שמח את ליבו של ג'והן טסיני מנהל הטיפאניס התל-אביבי ביום חגו. לג'והן גבה-הקומה ובעל הצורה מלאו 41 שנים שלא נראות עליו בכלל. ידידיו, ושמעון לוי בתוכם, החליטו לחגוג את המאורע בין כותלי המועדון בצורה מקורית ככל ה- אפשר. בסיום שערך שמעון לוי בין חתיכות האמנות למציאת הטובה בבנות שתובא כמתת יום-הולדת לפני ג'והן המנהל. ראה דוגמאות רבות והתאכזב מאחת למישהנה. עד אשר בביקור מיקרי בקאמפוס התל-אביבי גילה את פאט קאיג'ה, שחורה כי- פחם, מלאת עליצות ותאוות למסעיר ש- בחיים ו...סטודנטית שנה ראשונה לסור ציולוגיה באוניברסיטת תל-אביב. שמעון ערך הכרות הפוזה בין האוצר השחור שגילה לבין הצייר רפי וייצמן. האחראי על המיכחול במופע. השניים גיי-

חתן האירוע, ג'והן טסיני, מנהל מועדון-טיפאניס- ניש התל-אביבי, מכבה בנשיפה ארוכה את 41 חנרות שעל עוגת יום-ההולדת שלו. מושיט את העוגה, הכוריאוגרף שמעון לוי.

דקות מספר לאחר תחילת הריקוד המצוייר, היה הפוגה בסערה כבר הצייר, רפי וייצמן, שטוף זיעה. הוא נאלץ לרדוף במיכחולו אחר הרקדנית הכושית פאט קאיג'ה שהשתוללה לקצב התיזמורת.

צופים מלאי התפעלות מודדים בהערכה את חמוקיה הנצבעים של הרקדנית הכושית. הצופים במועדון "טיפאניס" רגילים כבר לחידושי המסעירים של הכוריאוגרף המקומי. הוא הכניס למועדון לאחרונה, ריקודי ג'אז ובאלט קלאסי בעירום, להנאת האורחים.

לומשים עיניים

פ תאום כבו כל האורות. רגע היה שקט נדהם בקהל ומיד נדלקה אור- מתאור מרוכזת שהאירה את קידמת ה- במה. חלקה האחורי של הבמה היה נתון כולו בחשיכה. מתוך החושך הזה יצאה מתפתלת כנחש. עורה מבריק ושיניה מאירות. כושית מושלמת אברים בביקיני דל כיסוי.

היא ניכנסה לחוג האור והתיזמורת הת- טוצצה בבת-אחת לתוך קצב לוחט. מיס- סר התפתלויות תאוות וחצית העליון של התילבושת הסימלית נח על הבמה. מן החשיכה צמח משתף חדש. הוא היה לבוש למישעי ובידו האחת אחז לוח-צייר רים מרוח צבעים. ידו השנייה לפתה מיכ- חול. אותו היה טובל בצבעים בהביטו מוקסם בשדה שריקדה מולו באקסטזה ערומה.

הוא הניח לה להשתלבה עוד מעט מן הקצב ואז ניגש אליה ובהתאימו את תנור עותיו לחמוקיה המרקדים החל מצייר על מערומיה במיכחולו.